

Homilie 7 juni 2020 - Drie-Eenheid – Toon Suffys SJ

God had de wereld zo lief dat Hij zijn enige Zoon heeft gegeven, opdat iedereen die in Hem gelooft niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft

Hoe kunt ge nu zo van die wereld van ons houden? Wij verwijten God toch dat Hij niets doet tegen het geweld en het onrecht in de wereld (vluchtelingen, mensenhandel, vervolgen en uitmoorden van mensen ...) - wij maken God verwijten als er ons een ongeluk of ziekte overkomt. Waarom doet Hij daar niets tegen.

Om te begrijpen wie God is mag je kijken naar jezelf. Maak je een klein kind verwijten als het leert lopen en valt? Nee, je raapt het op en troost het.

God zit ook met al het kwade in de wereld verveeld. Hij zou zijn Zoon niet gezonden hebben om er iets aan te doen. En Hij heeft zijn Zoon niet naar de wereld gestuurd om een oordeel over haar te vellen, maar om de wereld door Hem te redden.

Hoe kun je zo van deze wereld houden. Ook daar kunnen wij bij onszelf terecht. Denk je in een moment dat je zelf grote liefde voelt. Je bent geliefd, je voelt je geborgen en jij wil ook anderen die geborgenheid bieden ... Het leven is mooi en je houdt van de wereld. Maar bij ons duurt dat nooit lang wij zijn wisselvallig. Bij God duurt die liefde tot de wereld een eeuwigheid.

Dat is wat gelovigen ervaren: wij zijn geborgen bij God die van ons houdt. Elke dag van ons leven komt die drie-ene God naar ons toe. Velen van ons toch beginnen elke dag met een kruisteken. Daar betrekken wij heel ons dag op de drie-ene God. Op die manier staat de Drie-eenheid midden in ons gebed, midden in ons dagelijks leven. Maar wij zijn er ons zo weinig van bewust. Zelfs het maken van dat kruissteken doet ons zelden denken aan de drie-ene God. Het is een automatisme. Maar aan de andere kant getuigt elk kruisteken dat wij, als wij er over nadenken, willen leven in de liefde van die drie-ene.

Wij hebben de drie-ene God niet uitgevonden. Hij is naar ons toegekomen doorheen de geschiedenis:

-de Joden hebben de Vader leren kennen. Hij sprak hen aan en gaf hen nieuw leven door hen te bevrijden uit de slavernij van Egypte. Zij leerden dat je God kon aanspreken en dat Hij om hen bekommerd was.

-En dan is God plots heel dichtbij gekomen. Hij werd een mens zoals wij. Je kon Hem aanraken. Zoals die vrouw die ziek was en dacht: "als ik de zoom van zijn mantel aanraak, dan zal ik genezen". De mensen hebben God-op-aarde, Jezus dus ervaren als een leven-gevende en genezende God die ze aan zijn mouw konden trekken.

-De apostelen en de leerlingen hebben God ervaren als een kracht die hen geestdriftig en vreugdevol maakte. Niet zo'n geestdrift van een voetbalmatch die na het laatste fluitsignaal al begint te verminderen. Het was een vreugde en een geestdrift die hen jarenlang deed verkondigen dat God aanwezig is en leven-gevend nabij is.

Denk deze week eens na op welke manier God nabij is in je leven. Waar geeft God jou leven en maakt Hij je vrij? Wanneer kun je Hem benaderen met je vragen en je problemen, met je verdriet en je vreugde? Hoe maakt God jou geestdriftig? Hoe voel jij de kracht van God in jouw leven?

Voel je dan ook opgenomen in die gemeenschap van mensen die weten dat die drie-ene God ons allen begeleidt. Voel je dan ook opgenomen in de eenheid van de Drie-ene: de Vader, de Zoon en de Geest.